

FLANDRA (4) *sb f*

flandra, [flundra].

Oba a jasne.

[*sg N flundra.*] \diamond *pl A flandry.*

Sł stp brak, Cn: flądra, Linde XVIII w.

Flądra, gatunek ryby morskiej; passer fluviatilis, platessa, rhombus piscis Cn: Gdy [człowiek dobry i nie na zbyt chciwy] ma Płóćcę/ Kleńcá/ Szczukę/ Liná. Kárp/ Okuń/ Kárás/ Kleńcz mu nie nowiná: Nie dba o Dorże/ Sztokfiłze/ Báleny/ Flándry/ Mureny. KlonFlis B4; [Flundrá/ et Flunderká/ dim: Passer, Platessa Volck Fffv.]

Synonim: płaszczka.

Cf FLONDER

TZ